II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 februari 1995

om det stöd som beviljats av regionen Sardinien (Italien) inom fiskerisektorn (tillfälligt stopp för fartyg)

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(95/195/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättadet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

efter att berörda parter beretts tillfälle att framlägga sina synpunkter, i enlighet med bestämmelserna i ovannämnda artikel, och med beaktande av dessa synpunkter, och

med beaktande av följande:

I

De italienska myndigheterna anmälde den 24 september 1991 till kommissionen den regionala lagen nr 25 av den 22 juli 1991 (regionen Sardinien), vilken gäller fiskesektorn och innefattar bestämmelser om bl.a. stöd som beviljats inom denna sektor med avseende på tillfälligt stopp för fartyg. Syftet med denna regionala lag är att skapa förutsättningar för biologisk vila för de vattenområden som omger Sardinien, liksom för anpassning av den lokala fiskeflottans produktionskapacitet till fiskeresursernas faktiska nivå. En minskad fiskeinsats kommer i synnerhet att åstadskommas genom stopp för fiskeverksamhet under vissa tidsperioder och genom utbetalning av bidrag som kompensation till aktörerna för detta tillfälliga stopp i verksamheten. Den budget som anslagits för de åtgärder som nämnts uppgick för åren 1991, 1992 och 1993 till sammanlagt 57 150 miljarder italienska lire.

II

Kommissionen har i detta hänseende granskat regionallagen mot bakgrund av de relevanta bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 4028/86 av den 18 december 1986 om gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbrukssektorernas struktur [1], ändrad genom förordning (EEG) nr 3944/90 [2]. I enlighet med bestämmelserna i den lag som är under granskning sker beviljande av stöd för tillfälligt stopp enligt följande parametrar och kriterier, vad gäller de fartygskategorier för vilka problem föreligger när det gäller frågan om de uppfyller kraven i gemenskapsbestämmelserna: fartyg som är yngre än 10 år och är på över 30 bruttoregisterton erhåller ett dagligt bidrag som i praktiken överstiger de belopp som fastställs i bilaga VI till förordning (EEG) nr 4028/86 (mellan 30 och 70 bruttoregisterton: 400 000 italienska lire; mellan 70 och 100 bruttoregisterton: 600 000 italienska lire; över 100 bruttoregisterton: 900 000 italienska lire). För att stöd för tillfälligt stopp skall kunna anses förenligt med den gemensamma marknaden är det dessutom, i enlighet med artikel 23.2 a i förordning (EEG) nr 4028/86, nödvändigt att bidrag för stopp i verksamheten endast beviljas för fartyg med en längd mellan perpendiklarna på minst 12 meter. I den lag som är under granskning föreskrivs dock beviljande av bidrag till fartyg på mindre än 4 bruttoregisterton (vilka i allmänhet är kortare än 12 meter), vilket även skulle innebära att åtgärderna är oförenliga med ovannämnda bestämmelser i förordning (EEG) nr 4028/86. Följaktligen begärde

[1] EGT nr L 376, 31.12.1986, s. 7.
[2] EGT nr L 380, 31.12.1990, s. 1.

kommissionen den 14 oktober 1991 information av de italienska myndigheterna om villkoren för beviljande av dessa bidrag. Den italienska regeringen svarade den 12 december 1991, i fråga om de faktorer som motiverar stöd till fartyg som är kortare än 12 meter, och angav att det rörde sig om fartyg som förorsakade utfiskning i kustområdena, vilka är av yttersta vikt för reproduktion och arttillväxt. I övrigt framlades inget argument av de italienska myndigheterna i syfte att bemöta den övriga kritik som kommissionen framlade. De nämnde endast att de beslutade åtgärderna svarar mot behov av social natur och att skadeersättningsnivån bör vara tillräckligt hög för att kompensera för det tekniska stoppet i verksamheten för fartygen. Eftersom det saknas tillräckliga uppgifter för att göra det möjligt att fastställa huruvida de beskrivna åtgärderna är i överensstämmelse med tillämpliga gemenskapsbestämmelser, har kommissionen beslutat att inleda den förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i fördraget med avseende på detta stöd och har i brev daterat den 15 januari 1992 uppmanat den italienska regeringen att för kommission framlägga sina synpunkter, liksom att ändra den regionallag som är under granskning i syfte att göra den förenlig med gemenskapens åtgärder.

III

I ett meddelande av den 18 februari 1992 framlade den italienska regeringen sina synpunkter inom ramen för detta förfarande. Den understryker att stödet har karaktär av en undantagsåtgärd och att det enbart får effekter på lokal nivå och att stödets effekter på konkurrensen därmed är mycket begränsade. Vad gäller stöd för tillfälligt stopp har de italienska myndigheterna medgivit att de olika nivåerna överstiger de belopp som fastställs i gemenskapsbestämmelserna samt att det villkor som anges i artikel 23 i förordning (EEG) nr 4028/86 inte har uppfyllts. Det framhölls att den nivå som fastställts i regionallagen likväl motsvarar maximala värden och att artikel 4 i lagen föreskriver tillämpning av den nivå som av myndigheterna anses mest lämplig. Vidare underströks att, med hänsyn till den regionala flottans särdrag (i synnerhet fartygens åldersklasser och flottans sammansättning), det antal företag som kommer i åtnjutande av systemet är ytterligt begränsat. Vidare bör beaktas att det stora flertalet sardiska fartyg är över tio år gamla. I detta meddelande har de italienska myndigheterna inte tillkännagivit någon avsikt att genomföra en lagändring i den riktning som kommissionen önskar i sitt brev av den 15 januari 1992.

I brev av den 9 september 1992 anmälde de italienska myndigheterna, inom ramen för förfarandet, till kommissionen en regionallag av den 24 juli 1992, vilken ändrade den regionallag som är under granskning, i syfte att, i enlighet med respektive motivering, göra den sistnämnda lagen förenlig med tillämpliga gemenskapsbestämmelser. Detta ändringsförslag innefattade likväl inga bestämmelser vad gäller fartygslängd eller belopp avsedda för tillfälligt stopp. Under dessa förutsättningar framhöll kommissionen denna synpunkt inför de italienska myndigheterna vilka, i brev av den 28 september 1993, översände ett lagförslag som bringade regionallagen från 1991 i överensstämmelse med gemenskapens åtgärd. Kommissionen bekräftade per brev av den 17 november 1993, för de italienska myndigheterna att situationen fortsättningsvis skulle vara reglerad och inte skulle utgöra något problem i fråga om förenlighet med gemenskapsrätten. Mot bakgrund av att regionallag nr 25 offentliggjorts 1991 frågade emellertid kommissionen den italienska regeringen om stöd beviljats för tillfälligt stopp före ovannämnda ändring. Kommissionen frågade vidare om lagändringen redan var i kraft. I ett meddelande av den 21 mars 1994 till kommissionen bekräftade de italienska myndigheterna att stöd beviljats under åren 1991, 1992 och 1993 och att överskridande av de nivåer som föreskrivs i gemenskapens regler hade kontrollerats mot bakgrund av de kriterier som tillämpats under denna tid (vilka i själva verket var de kriterier som föreskrivs i regionallag nr 25 från 1991). Dessa överskridanden var emellertid obetydliga: de uppgick till belopp i storleksordning 157 miljoner lire per år, endast avseende åren 1991 och 1992, vilket motsvarar 0,8 % av de årliga budgetbelopp som föreskrivits av regionallag nr 25 från 1991. De italienska myndigheterna tillkännagav vidare i meddelandet antagandet av lagen om anpassning av regionallag nr 25 från 1991 till gemenskapsbestämmelserna, i enlighet med vad som begärts i brev från kommissionen av den 17 november 1993.

I brev av den 21 juni 1994, registrerat vid kommissionen den 27 juni 1994, sände den italienska regeringen till kommissionen texten till den regionallag som berör tillfälligt stopp för fartyg, som antogs den 29 april 1994 och offentliggjordes i den officiella tidningen för den autonoma regionen Sardinien den 7 maj 1994, och som bringar bestämmelserna i regionallag nr 25 från 1991 i överensstämmelse med gemenskapsbestämmelserna. I praktiken innebär denna lag att de lokala myndigheterna är skyldiga att tillämpa de nivåer som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3699/93 av den 21 december 1993 om kriterier och förfaranden för gemenskapens strukturstöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och för beredning och avsättning av dess produkter [1], på alla initiativ som föreskrivs i denna förordning.

IV

Den situation som skapats genom antagandet av regionallag nr 25 från 1991 och som beskrivits ovan bör analyseras i ett sammanhang som omfattar hela den del av regelverket som hänger samman med den strukturella delen av den gemensamma fiskeripolitiken. Härvidlag bör det framhållas att åtgärderna bör syfta till balans mellan disponibla resurser och den kapacitet som är bunden till utnyttjandet av dessa. Utnyttjande av nationellt stöd bör därför motiveras med hänsyn till detta mål i den gemensamma fiskeripolitiken, liksom till de därmed förbundna villkor som fastställts i gemenskapsbestämmelserna. I det aktuella fallet är det fråga om stöd som skulle kunna påverka utbytet inom gemenskapen; vidare har de villkor som fastställdes i de bestämmelser som tillämpades vid

[1] EGT nr L 346, 31.12.1993, s. 1.

den tidpunkten — förordning (EEG) nr 4028/86 — som gällde nivåerna för bidrag vid stopp i verksamheten, vilka beräknades utifrån fartygens tonnage och längd, inte följts under den tidsperiod då regionallag nr 25 från 1991 varit i kraft och faktiskt tillämpats. Situationen har inte förändrats genom antagandet under denna tidsperiod av regler som syftade till att avhjälpa den genom en anpassning av den regionala juridiska ramen till krav som fastställts utifrån gemenskapens norm. Därigenom utgör de åtgärder som föreskrivs i regionallag nr 25 från 1991 i fråga om stöd för tillfälligt stopp för fartyg, så som de beskrivs ovan, olagligt stöd.

V

Undantag från bestämmelsena om stöd som generellt sett är oförenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.2 i fördraget kan inte tillämpas i det aktuella fallet, eftersom det system som inrättas genom regionallag nr 25 från 1991, vad gäller de aspekter som beaktats, inte omfattas av tillämpningsområdet för ovannämnda punkt.

Samma förhållande gäller artikel 92.3 i fördraget.

Den italienska regeringen har inte ingivit några som helst uppgifter till kommissionen som skulle kunna leda till slutsatsen att sytemet i denna regionallag kan omfattas av någon av de kategorier för vilka undantag kan medges i kraft av artikel 92.3. Då det handlar om tillämpning av åtgärder som hänför sig till en juridisk ram inom gemenskapen inom vilken exakta parametrar fastställs särskilt vad gäller vilka belopp som skall gälla, blir konsekvensen att allt stöd som inte tar hänsyn till dessa parametrar stärker vissa aktörers ställning i förhållande till deras konkurrenter inom gemenskapen. Sålunda medför systemet i regionallag nr 25 från 1991 snedvridning eller hot om snedvridning av konkurrensen enligt artikel 92.1 i fördraget, och inget av de undantag som föreskrivs i artikel 92.2 och 92. 3 i fördraget är tillämpligt på systemet i fråga.

VI

Sammanfattningsvis kan sägas att stödet på 314 miljoner italienska lire, som beviljas på de villkor som angivits ovan, är olagligt, då den italienska regeringen inte uppfyllt sina åtaganden enligt artikel 93.3 i fördraget. Det är dessutom, vilket angivits ovan, oförenligt, då det inte uppfyller de erforderliga villkoren för att kunna medges undantag enligt artikel 92.3 i fördraget. Kommissionen kan, genom att utnyttja den möjlighet som ges i artikel 93.2 i fördraget samt av domstolen genom dom av den 12 juli 1973 i mål 70/72 [1], vilken bekräftades i dom av den 24 februari 1987 i mål 310/85 [2], kräva att medlemsstaterna av mottagarna återvinner det stöd som beviljats, vilket bedömts vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

Kommissionen har beslutat att i det aktuella fallet inte kräva återbetalning av detta stöd. Beslutet grundar sig på den tidsperiod som förlöpt mellan den dag då kommissionen fick kännedom om systemet och dagen då föreliggande beslut fattades, en tidsperiod som svårligen kan motiveras med hänsyn till domstolens [3] rättspraxis i fråga om frist för förfarandet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd på 314 miljoner italienska lire som beviljats under 1991 och 1992 av regionen Sardinien i kraft av regionallag nr 25 av den 22 juli i fråga om tillfälligt stopp för fiskefartyg förklaras härmed vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 14 februari 1995.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

---

[1] Rättsfallssamling 1973, s. 813.
[2] Rättsfallssamling 1987, s. 901.
[3] Beslut av den 11 juli 1979 i mål 59/79 (producenter av bordsvin), rättsfallssamling 1979, s. 2425, och dom av den 24 november 1987 i mål 223/85 (RSV) rättsfallssamling 1987, s. 4617.